

Sygn. akt II C 247/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Klon

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Kubańska

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2019 roku w Rybniku

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. w W.

przeciwko M. P. (P.)

o zapłatę

utrzymuje w całości wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 28 listopada 2018 roku, wydany w II Wydziale Cywilnym Ośrodka (...) w R., w sprawie II C 247/18.

SSO Jarosław Klon

Sygn. akt **II C 247/18**

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 114 539,49 zł w tym od kwoty 102 206,05 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 15 listopada 2017 roku do dnia zapłaty, od kwoty 7 256,63 zł bez odsetek i od kwoty 5076,81 zł bez odsetek a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów sądowych 1 432 zł.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwany, prowadzący działalność gospodarczą, podpisał z powodem w dniu 7 maja 2014 roku umowę kredytu na łączną kwotę 199 928,90 zł na okres 60 miesięcy. Powód uruchomił kredyt. W związku z wystąpieniem opóźnień w terminowym spłaceniu przez pozwanego rat kredytu, powód wzywał pozwanego do dobrowolnej spłaty zaległych należności wysyłając do niego ostateczne wezwanie do zapłaty zadłużenia w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania pisma, pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu, skutkiem czego cała pozostała należność stanie się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami naliczonymi do dnia spłaty i kosztami. Nadto Bank poinformował pozwanego o możliwości ubiegania się o restrukturyzację zadłużenia. Pozwany nie uregulował zadłużenia. W związku z brakiem spłaty powód skierował do pozwanego wypowiedzenie umowy, wskazując, iż wypowiedzenie umowy kredytu uzasadnione jest niedotrzymaniem przez niego warunków udzielenia kredytu, a zwłaszcza nieterminowym regulowaniem przez niego zobowiązań wobec banku. W dacie wygenerowania wypowiedzenia pozwany zalegał w płatności 4 rat kredytu. Roszczenie zostało postawione w stan wymagalności w związku z upływem okresu wypowiedzenia w dniu 25 czerwca 2017 roku. Następnie powód wezwał pozwanego do spłaty, kierując ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty zadłużenia w terminie 7 dni od daty otrzymania przedmiotowego wezwania pod rygorem podjęcia wszelkich przysługujących powodowi kroków prawnych celem odzyskania należności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 15 grudnia 2017 roku (k.6) Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny, uwzględniono żądanie powoda w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (k.7) pozwany **M. P.** wniósł o oddalenie powództwa.

Wobec powyższego postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny z 14 lutego 2018 roku sprawę przekazano do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej (k.10).

Wyrokiem zaocznym z 28 listopada 2018 roku (k.115) sąd

1) zasądził od pozwanego M. P. na rzecz (...) Banku S.A. w W. 114 539,49 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, ale nie większych niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie w stosunku rocznym, od kwoty 102 206,05 złotych (sto dwa tysiące dwieście sześć złotych 05/100) od dnia 15 listopada 2017 roku do dnia zapłaty,

2) zasądził od pozwanego na rzecz powoda 11 144 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

3) wyrokowi nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

W **sprzeciwie od wyroku zaocznego** (k.119) pozwany wniósł o uchylenie wyroku zaocznego w całości oraz oddalenie powództwa, zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanemu wyrokowi zaocznemu, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów rozprawy zaocznej oraz sprzeciwu i zwolnienie z kosztów sądowych.

Zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 339 §1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie i wydanie wyroku zaocznego, w sytuacji, w której pozwany złożył odpowiedź na pozew i przedstawił stanowisko co do pozwu oraz naruszenie prawa materialnego, tj. art. 5 k.c., poprzez jego niezastosowanie i uwzględnienie powództwa, w sytuacji w której jego uwzględnieniu sprzeciwiają się zasady współżycia społecznego.

Pozwany zakwestionował w całości roszczenie powoda - zarówno co do zasady, jak i co do jego wysokości, zaprzeczył, aby przedstawione przez powoda saldo wpłat odpowiadało rzeczywistości.

Postanowieniem z 15 marca 2019 roku (k.130) Sąd zwolnił pozwanego M. P. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w zakresie opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego i zawiesił rygor natychmiastowej wykonalności, nadany wyrokowi zaocznemu wydanemu przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w dniu 28 listopada 2018 r. w sprawie II C 274/18.

Odpowiadając na sprzeciw pozwanego powód (k.135) oświadczył, iż popiera wywiedzione powództwo w całości i wnosi o utrzymanie wyroku zaocznego w mocy ewentualnie na wypadek uchylenia wyroku zaocznego wnosi o:

1. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 114 539,49 PLN wraz z odsetkami umownymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 15.11.2017 r. do dnia zapłaty, naliczanymi od kwoty 102 206,05 PLN, wg stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych wynoszącej czterokrotność oprocentowania kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, z uwzględnieniem ograniczenia wynikającego z przepisu art. 481 § 2[1] k.c.,

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, opłaty skarbowej od złożonych pełnomocnictw w kwocie 34,00 PLN oraz opłaty notarialnej od uwierzytelnionego pełnomocnictwa udzielonego pełnomocnikowi wnoszącemu pozew w epu w kwocie 7,38 PLN (łącznie 41,38 PLN).

Uzasadniając swe stanowisko podniósł, iż w niniejszej sprawie został zgromadzony obszerny materiał dowodowy, obejmujący nie tylko wiążącą strony umowę o kredyt, ale także dyspozycje uruchomienia środków pochodzących z tego kredytu oraz wyciąg z historii rachunku kredytowego, odzwierciedlający wszystkie zrealizowane w jego ramach

czynności bankowe i transakcje. Podkreślił, że pozwany nie zgłosił do treści wymienionych dokumentów żadnych konkretnych i umotywowanych zastrzeżeń, co do merytorycznej i formalnej prawidłowości wynikających z niej zapisów. Nie wskazał konkretnych operacji, które - jego zdaniem - były niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, jak również nie wskazał na błędy lub nieścisłości w wyliczeniu kwoty objętej żądaniem pozwu. Nadto w ocenie powoda, samo kwestionowanie wysokości dochodzonej kwoty, bez przynajmniej próby podważenia wiarygodności stwierdzającej ją dokumentacji bankowej, nie daje jeszcze podstaw do oceny sytuacji procesowej danej sprawy, jako wymagającej pozyskania wiadomości specjalnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 7 maja 2014 roku M. P., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PRZEDSIĘBIORSTWO PRODUKCYJNO USŁUGOWO - HANDLOWE (...), zawarł z (...) Bank S.A. umowę kredytu „Kredyt Obrotowy - operacyjny ratalny” o numerze BG/KR- (...) na łączną kwotę 199 928,90 PLN na okres 60 miesięcy. Systemem spłaty rat kredytu była „równa rata”. Termin ostatecznej spłaty kredytu wynosił 60 miesięcy od dnia spłaty pierwszej raty zgodnie z harmonogramem spłat. Oprocentowanie kredytu było zmienne i stanowiło sumę marży kredytowej i stawki referencyjnej 12M Wibor dla waluty kredytu i według stanu na dzień zawarcia umowy kredytu oprocentowanie wynosiło 7,50 %. Jednocześnie, zgodnie z § 5 ust. 6 części ogólnej umowy kredytu każdorazowa oprocentowanie kredytu nie może jednak powodować wzrostu tego oprocentowania ponad obowiązujące na bieżąco oprocentowanie maksymalne określone w art. 359 § 2¹ k.c. Stosownie do postanowień umowy kredytu § 5 ust. 10 części ogólnej oraz regulaminu kredytowania (...) Bank S.A. w § 19, który ma zastosowanie w okolicznościach niniejszej sprawy na podstawie § 12 ust. 1 umowy kredytu w wypadku niespłacenia przez kredytobiorcę w terminie raty spłaty, wynikającej z umowy kredytu lub harmonogramu spłat oraz wiarygodności Banku, po upływie okresu wypowiedzenia niespłacona kwota stała się zadłużeniem przeterminowanym, kwota kapitału stanowiła kapitał przeterminowany, który podlegał oprocentowaniu według stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Zgodnie z pkt VII części szczególnej umowy kredytu, pozwany zobowiązany był do zapłaty raty kredytu każdego 21 -go dnia miesiąca kalendarzowego. Pozwany zobowiązał się również do comiesięcznego regulowania składki na poczet (...) od U. zysku w kwocie 961,29 PLN/miesięcznie. Nadto, pozwany zobowiązał się do zapewnienia na rachunku bieżącym oraz rachunku kredytu comiesięcznych albo kwartalnych wpływów w wysokości określonej postanowieniami umowy. Zgodnie z pkt VII ust. 6 części szczególnej umowy kredytu „w przypadku, gdy w wyniku kwartalnej weryfikacji realizacji zobowiązań kredytobiorcy, bank poweźmie informację, iż kredytobiorca nie zapewnił wymaganego obrotu na rachunku, bank uprawniony będzie do podwyższenia obowiązującej w tym dniu marży kredytu o 2 punkty procentowe. Pozwany złożył w banku dyspozycję uruchomienia środków do umowy kredytu, bank zrealizował przedmiotową dyspozycję i środki z kredytu zostały wypłacone pozwanemu w całości.

Historia obsługi rat kredytu, termin zapłaty oraz status płatności (opóźniona/terminowa/zaległa) oraz raty zaległe na chwilę złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy przez bank prezentuje harmonogram.

W związku z wystąpieniem opóźnień w terminowym spłacaniu przez pozwanego rat kredytu, powód wzywał pozwanego do dobrowolnej spłaty zaległych należności wysyłając ostateczne wezwanie do zapłaty zadłużenia w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania pisma pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu, skutkiem czego cała pozostała należność stanie się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami naliczonymi do dnia spłaty i kosztami. Nadto bank poinformował pozwanego o możliwości ubiegania się o restrukturyzację zadłużenia. Pozwany nie uregulował zadłużenia.

W związku z brakiem spłaty powód skierował do pozwanego wypowiedzenie umowy wskazując, iż wypowiedzenie umowy kredytu uzasadnione jest niedotrzymaniem przez pozwanego warunków udzielenia kredytu, a zwłaszcza nieterminowym regulowaniem przez niego zobowiązań wobec banku. W dacie wygenerowania wypowiedzenia pozwany zalegał w płatności 4 rat kredytu.

Roszczenie zostało postawione w stan wymagalności w związku z upływem okresu wypowiedzenia w dniu 25 czerwca 2017 roku. (...) Bank S.A. wezwał pozwanego do spłaty, kierując ostateczne przedsądowe wezwanie do

zapłaty zadłużenia w terminie 7 dni od daty otrzymania przedmiotowego wezwania pod rygorem podjęcia wszelkich przysługujących powodowi kroków prawnych celem odzyskania należności Banku. Powód wielokrotnie próbował kontaktować się z pozwanym. Oprócz ww. wezwań do zapłaty, do pozwanego wysyłane były wiadomości sms, wiadomości mailowe oraz wykonywane były połączenia telefoniczne z prośbą o kontakt z bankiem celem wyjaśnienia sprawy. Podjęte przez bank czynności nie doprowadziły do polubownego ustalenia warunków spłaty wierzytelności.

Wysokość zadłużenia na dzień wniesienia powództwa stwierdzona została wystawionym przez bank wyciągiem z ksiąg (...) Bank S.A., podpisanym przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku, opatrzonym pieczęcią banku.

Na kwotę żadaną pozwem składały się:

1. zaległość z tytułu kapitału niespłaconego kredytu - w kwocie 102 206,05 PLN, stanowiąca różnicę pomiędzy kwotą udzielonego kredytu w wysokości 199 928,90 PLN i sumą wpłat zarachowanych na poczet spłaty kapitału kredytu w wysokości 97 722,85 PLN ($199\ 928,90 - 97\ 722,85 = 102\ 206,05$)

2. odsetki w kwocie 7 256,63 PLN w tym:

a) odsetki umowne (kapitałowe) w kwocie 2 975,93 PLN, (zestawienie obrazujące naliczenie odsetek poniżej):

okres	podstawa naliczenia	stopa procentowa	suma	
od	do			
23.01.2017	20.03.2017	98 796,34	6,54%	2 975,93
21.03.2017	20.04.2017	95 350,71	6,54%, od 19.04.2017 8,54%	
21.04.2017	21.05.2017	91 939,50	8,54%	
22.05.2017	20.06.2017	88 582,34	8,54%	
21.06.2017	24.06.2017	85 179,48	8,54%	

b) odsetki od należności przeterminowanych (odsetki karne) w kwocie 4 280,70 PLN, (zestawienie obrazujące naliczenie odsetek poniżej):

okres	podstawa naliczenia	stopa procent owa	suma	

od	do			
21.04.2017	21.05.2017	10 266,55	10%	4 280,70
22.05.2017	20.06.2017	13 623,71	10%	
21.06.2017	24.06.2017	17 026,57	10%	
25.06.2017	14.11.2017	102 206,05	10%	

3. koszty w kwocie 5 076,81 PLN obejmujące:

a) należności za czynności windykacyjne i inne, naliczone według stawek z tabeli opłat i prowizji w tym: opłata za wezwanie do zapłaty w kwocie 30,00 PLN x 3, opłata w kwocie

200.0 PLN za monit z tytułu niespełnienia warunku obrotów oraz opłata w kwocie

300.0 x 2 za przeprowadzoną u pozwanego inspekcję terenową, łącznie 890,00 PLN,

b) opłaty z tytułu kontynuacji ubezpieczenia życia i zdrowia kredytobiorców (...) Bank S.A. naliczona za okres od stycznia 2017 r. do maja 2017 r. w kwocie 256,92 PLN (51,71 x 4 +50,08),

c) opłata z tytułu ubezpieczenia od utraty zysku za okres od stycznia 2017 r. do maja 2017 r. w kwocie 961,29 PLN/ miesięcznie x 5, iloczyn pomniejszony o wpłatę z dnia 21.04.2017 r. w kwocie 876,56 PLN, łącznie 3 929,99 PLN.

Dowody: / umowa kredytu z dnia 7 maja 2014 roku k.38-40, wypowiedzenie umowy kredytowej k.41, kopii dowodu doręczenia k. 42 i 43, ostatecznego wezwania do zapłaty k.44 kopii dowodu doręczenia k.45 i 46, wyciągu z ksiąg banku z dnia 15 listopada 2017 roku k.47, dyspozycji uruchomienia środków i harmonogramu spłaty k.50-52, wyciągi z 30 maja 2018 roku k.53-56, historii odsetek k.57-60, ostatecznego wezwania do zapłaty k.61-66, historii wpłat k.67-83, tabeli opłat i prowizji z 14 grudnia 2015 roku, deklaracji przystąpienia do ubezpieczenia życia i zdrowia kredytobiorców, owu ubezpieczenia, deklaracji ubezpieczeniowej, regulaminu kredytowania k.82-94/

Ustaień w zakresie stanu faktycznego, przyjętego za podstawę przeprowadzonych rozważań, sąd dokonał kierując się dyrektywami wynikającymi z art. 233 § 1 k.p.c. i art. 230 k.p.c., w zakresie uwzględniającym inicjatywę dowodową stron. Co do faktu zawarcia umowy z 7 maja 2014 roku sąd dokonał ustaleń na podstawie art. 229 k.p.c., mając na uwadze jej niesporny charakter. Dokumenty przedstawione przez powoda nie były zakwestionowane w zakresie autentyczności czy to treści i dlatego także mogły stanowić podstawę dokonywania ustaleń. Ostatecznie postanowieniem z 19 czerwca 2019 roku sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego albowiem będąc prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawiał się on na rozprawę i nie przedstawił żadnego usprawiedliwienia.

Sąd zważył :

Powód domagał się zapłaty dochodzonej pozwem kwoty argumentując, że wierzytelność względem pozwanego stała się wymagalna na skutek zaległości, które powstały w spłaceniu kredytu.

Wywodził swoje roszczenie z treści art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. Niewykonanie zobowiązania zachodzi wówczas, gdy zachowanie dłużnika nie odpowiadało spełnieniu świadczenia, natomiast nienależyte wykonanie zobowiązania ma

miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany.

Z kolei zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 2018.2187 j.t. zwane dalej Prawo bankowe) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Niewątpliwie pozwany M. P. kredyt od powoda otrzymał zgodnie z zawartą umową. Wobec zaprzestania spłat umowa została wypowiedziana pismem z 11 maja 2017 roku doręczonym pozwanemu 25 maja 2017 roku. Umowa została więc rozwiązana z dniem 25 czerwca 2017 roku. Zgodnie z § 8 umowy bank miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu m. in. w przypadku wystąpienia zaległości w spłacie całości lub części dwóch rat kredytu, i pomimo wezwania do zapłaty nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty zaległości przed wypowiedzeniem umowy i zaległości w określonym terminie nie uregulował.

Zarzucając sądowi, w sprzeciwie od wyroku zaocznego, naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 339 §1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie i wydanie wyroku zaocznego, w sytuacji, w której pozwany złożył odpowiedź na pozew i przedstawił stanowisko co do pozwu oraz naruszenie prawa materialnego, tj. art. 5 k.c., poprzez jego niezastosowanie i uwzględnienie powództwa, w sytuacji w której jego uwzględnieniu sprzeciwiają się zasady współzycia społecznego, pozwany zakwestionował w całości roszczenie powoda - **zarówno co do zasady, jak i co do jego wysokości**, zaprzeczył, aby przedstawione przez powoda saldo wpłat odpowiadało rzeczywistości, jednak nie przedłożył żadnych dowodów na tę okoliczność.

Co więcej pozwany nie zgłosił do treści wymienionych dokumentów żadnych konkretnych i umotywowanych zastrzeżeń, co do merytorycznej i formalnej prawidłowości wynikających z niej zapisów. Nie wskazał konkretnych operacji, które - jego zdaniem - były niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, jak również nie wskazał na błędy lub nieścisłości w wyliczeniu kwoty objętej żądaniem pozwu.

Natomiast strona powodowa przedłożyła dokumenty, w świetle treści których nie budzi wątpliwości istnienie i wysokość wymagalnej wierzytelności, wynikającej z zawartej przez strony umowy kredytu, przysługującej stronie powodowej względem pozwanego, w zakresie tak należności głównej z tytułu niespłaconego kapitału kredytu, jak i dochodzonych należności ubocznych w postaci odsetek kapitałowych i karnych, zgodnie z uregulowaniami łączącej strony umowy.

W rozpoznawanej sprawie rozkład ciężaru dowodu polegał na tym że wierzyciel (strona powodowa) miał obowiązek wykazania istnienia podstawy prawnej wierzytelności umownej, w tym wypadku umowy kredytu, a dłużnik (pozwany) miał obowiązek wykazać, że wymagalny dług spłacił. Tylko pozwany mógł dowieść, że dług spłacił, przerzucenie tego obowiązku na stronę powodową oznacza więc niezrozumienie dyspozycji art. 6 k.c. Nie ma żadnych przeszkód by strona wykazała sporne zadłużenie dokumentem prywatnym. Pozwany nie zdołał skutecznie zakwestionować przedłożonego przez powoda wyciągu z ksiąg banku, ani też wskazanych wyżej dowodów w postaci wydruków z systemu bankowego. Pozwany nie podważył ani ich wiarygodności, ani ich rzetelności. Pozwany nie podjął nawet próby wykazania, że dokumenty te zawierają informacje niesumienne, niedokładne, czy zwyczajnie sprzeczne ze stanem faktycznym, bo nie uwzględniają dokonanych przez niego wpłat. Wreszcie nie podjął nawet próby wykazania, że faktycznie spłacił zaciągnięty kredyt w całości lub części innej niż wskazuje w pozwie bank, zarówno w odniesieniu do kapitału, jak i do odsetek, względnie, że wysokość ustalonego przez bank zadłużenia jest niezgodna z rzeczywistym stanem rzeczy, choć to na nim w tym zakresie - wbrew twierdzeniom pozwanego - ciążył obowiązek dowodzenia.

O ile bowiem w myśl art. 6 k.c. powód powinien udowodnić fakty stanowiące podstawę dochodzonego roszczenia, to pozwany - fakty uzasadniające zarzuty przeciwko roszczeniu powoda, w tym fakty tamujące lub niweczące to roszczenie. Tymczasem pozwany nie tylko nie przedłożył żadnych dowodów, z których wynikałoby, iż nie zalegał z zapłatą wymagalnych rat kredytu, co stanowiło podstawę wypowiedzenia umowy kredytu, bądź też że spłacił

dochodzoną pozewem należność, ale także nie podnosił takich twierdzeń, ograniczając się jedynie do próby formalnego zwalczania żądania. Pozwany nie podjął w tym zakresie w istocie żadnej inicjatywy dowodowej poza prostą negacją obowiązku spłaty zadłużenia, co wobec treści powołanych dokumentów złożonych przez bank nie mogło odnieść zamierzonego przez niego skutku.

Biorąc pod uwagę wszystkie przytoczone okoliczności Sąd na mocy wyżej cytowanych przepisów w oparciu o art. 347 k.p.c. wyrok zaoczny utrzymał w mocy.

SSO Jarosław Klon